

[Forsvarsministeren.]

for alle de magter, der står i Atlantpagten, og det vil sige, at tidsfaktoren i en sådan situation får en ganske overordentlig betydning. Det er Atlantpagten; FN har ikke den samme garanti, hvad det ærede medlem ved, i kraft af selve systemet. Skal vi så endelig tale om en betryggelse, er Atlantpagtsens betryggelse overfor et angreb større, fordi vi har forbundsfæller i samme sekund, der kommer et uprovokeret angreb på os eller en anden stat, medens FN ikke giver garanti i øjeblikket, således som det er bygget op. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem: Hvordan skulle FN kunne komme os eller et andet vesteuropæisk land til hjælp, hvis vore allierede, som forbereder sig på at komme os til hjælp, ikke kan det?

Jeg begriber ærlig talt ikke det ærede medlems argumentation, og det er der også radikale kredse, der ikke gør. Jeg kan ikke få logikken frem, og jeg vil minde om, at „Politiken“, der dog vejer til indenfor det radikale parti, i denne henseende indtager det modsatte standpunkt og har givet gode og logiske grunde for, at dette blad går ind på lige linie med os andre for den opfattelse, som har båret hele Atlantpolitikken frem.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): I anledning af det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Ernst Christiansen har stillet til mig, skal jeg kun sige, at jeg ikke kunne eller ville stille noget bestemt i ud-sigt med hensyn til det spørgsmål, det ærede medlem behandlede. Jeg har kun fra denne talerstol sagt som svar på det spørgsmål, som blev stillet mig af det ærede medlem fru Grete Mølbak Frederiksen, at det er naturligt for den danske regering at følge de forhandlinger, som vil finde sted på dette område, for at undersøge, om der var nogen mulighed for under den videre udvikling, når den endelige beslutning skulle træffes, under en eller anden form at komme de følelser imøde, som vi vidste her bliver næret, men jeg har hverken kunnet tage noget standpunkt eller give noget tilsagn om, hvad der heri kan indeholdes.

P. N. Petersen (Røjle): Den højtærede forsvarsminister efterlyste det radikale ven-

stres synspunkter med hensyn til forholdet mellem Atlantpagten og De Forenede Nationer. Jeg vil gerne heroverfor minde om det, som i virkeligheden for mig er det afgørende. Det er, at i det øjeblik, det bryder løs, er vi i krigen med det samme for Danmarks vedkommende, når vi er medlem af Atlantpagten. Der står udtrykkeligt i artikel 5 bl. a.:

„... hvis et sådant væbnet angreb finder sted, skal hver af dem under udøvelse af retten til individuelt eller kollektivt selvforsvar, som er anerkendt ved artikel 51 i De Forenede Nationers pagt, bistå den eller de således angrebne“.

Det er ikke tilfældet for De Forenede Nationers vedkommende, ikke i det omfang. Derfor har vi større mulighed for at undgå det, hvis ulykken virkelig skulle bryde løs.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg vil blot til det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) sige, at det ærede medlem glemmer, at Danmark i dag er i krig i Korea.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Henry Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at forslaget til rigsdagsbeslutning henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning.
vedtoges dette forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig tingets samtykke til allerede i indeværende møde at lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til oprettelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en